तदुक्तंसर्वमनुमोद्यस्वागमनकारणंसप्रपंचंकथयति आसन्निति पंचभिः ऊर्णायांभार्यायां प्रथमेंऽतरेस्वायंभुवमन्वंतरे तेदेवाःसुतांवाचंयभितुंयब्धुंमैथुनेनरमयितुमुद्यतमुद्युक्तं कंप्रजापतिंजहसुःउपहसितवंतः॥ ४७ ॥ तेनावद्यकर्मणापापेन आसुरींयोनिमगन्नगमन् अधुनातत्क्षणमेव हिरण्यकशिपोर्जाताइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ तेचयोगमाययाततोनीताःसंतोदेवक्याउदरेजाताः हेराजन्बलेतेचकंसेन विहिंसिताःसातानात्मजान्मत्वाशोचति

श्रीभगवानुवाच आसन्मरीचेःषट्पुत्राऊर्णायांप्रथमेंऽतरे॥देवाःकंजहसुर्वीक्ष्यसुतांयभितुमुद्यतं॥४७॥
तेनासुरीमगन्योनिमधुनाऽवद्यकर्मणा॥ हिरण्यकशिपोर्जातानीतास्तेयोगमायया॥ ४८॥ देवक्याउद
रेजाताराजन्कंसविहिंसिताः ॥ सातान्शोचत्यात्मजान्स्वांस्तइमेध्यासतेंऽतिके॥ ४९॥ इतएतान्प्रणेष्या
मोमात्रशोकापनुत्तये॥ ततःशापाद्विनिर्मुक्तालोकंयास्यंतिविज्वराः॥ ५० ॥ स्मरोद्गीथःपरिष्वंगःपतंगः
क्षुद्रभृद्घृणी ॥ षडिमेमत्प्रसादेनपुनर्यास्यंतिसद्गतिम् ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वातान्समादायइंद्रसेनेनपूजितौ॥
पुनर्द्वारवतीमेत्यमातुःपुत्रानयच्छताम् ॥ ५२ ॥ तान्दृष्ट्वाबालकान्देवीपुत्रस्नेहस्नुतस्तनी॥ परिष्वज्यांक
मारोप्यमूर्ध्न्यजिघ्रदभीक्ष्णशः ॥ ५३॥ अपाययत्स्तनंप्रीतासुतस्पर्शपरिप्लुता ॥ मोहितामाययाविष्णो
र्ययास्रष्टिःप्रवर्तते ॥ ५४ ॥ पीत्वामृतंपयस्तस्याःपीतशेषंगदाभृतः॥ नारायणांगसंस्पर्शप्रतिलब्धात्मद
र्शनाः॥ ५५॥ तेनमस्कृत्यगोविंदंदेवकींपितरंबलम् ॥ मिषतांसर्वभूतानांययुर्धामदिवौकसाम्॥ ५६॥
तद्दृष्ट्वादेवकीदेवीमृतागमननिर्गमम्॥ मेनेसुविस्मितामायांकृष्णस्यरचितांनृप॥ ५७॥

तेचेमेतवांतिकेऽध्यासते ॥ ४९ ॥ लोकं देवलोकम् ॥ ५० ॥ स्मरोद्गीथःस्मरसहितःउद्गीथःसद्गतिंमोक्षम् स्मरस्यैवपूर्वंकीर्तिमानितिनाम अतः कीर्तिमंतंप्रथमजंकंसायानकदुंदुभिः समर्पयामासेत्युक्तम् ॥ ५१ ॥ अयच्छतामर्पयामासतुः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अमृतत्वेहेतुःगदाभृतः पीतशेषमिति नारायणांगसंस्पर्शेनप्रतिलब्धंदेवावयमित्यात्मदर्शनंयैस्ते॥ ५५ ॥ धाम देवलोकम् ॥ ५६ ॥ मृतानामागमनंनिर्गमनंचश्रीकृष्णस्यमायांमेने तेनैवापत्यादिरूपेणरचिताम् ॥५७ ॥